

prima instanță – Gh. Balan
instanța de apel –E.Fistican, S. Arnaut, V. Negru

ÎNCHEIERE

16 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
Judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinînd recursul declarat de Șcemeliov Mihail,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Șcemeliov Mihail împotriva lui Abo Ras Fuad și Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule privind încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de către Șcemeliov Mihail, s-a casat parțial hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 21 mai 2014, fiind pronunțată o hotărîre nouă privind admiterea capătului de cerere cu privire la încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, în rest, hotărîrea primei instanțe a fost menținută.

c o n s t a t ă:

La data de 08 septembrie 2011 Șcemeliov Mihail a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Eremciuc Maxim și Abo Ras Fuad cu privire la repararea prejudiciului, solicitînd încasarea în mod solidar de la Eremciuc Maxim și Abo Ras Fuad a prejudiciului material în sumă de 38 326,37 lei și a prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii Șcemeliov Mihail a indicat că, în rezultatul accidentului rutier, care a avut loc la 26 martie 2010 din bd. Dacia, mun. Chișinău din vina lui Abo Ras Fuad, care conducea automobilul de model "WV Golf", cu n/î C MO 242 și care aparținea lui Eremciuc Maxim a fost deteriorat automobilul său de model "Toyota Corola", cu n/î C NJ 816, prin ce i-a fost cauzat un prejudiciu moral și material.

Afirmă reclamantul că, la momentul producerii accidentului rutier din 26 martie 2010, Abo Ras Fuad nu avea încheiat contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă în folosul persoanelor terțe și în relații contractuale nu se găseau, iar beneficiarul automobilului Abo Ras Fuad și stăpînul automobilului "WV Golf", cu n/î C MO 242, Eremciuc Maxim n-au încheiat contractul de răspundere civilă auto pentru cauzarea prejudiciului produs de autovehicule, contractul de asigurare cu asiguratorul fiind încheiat cu proprietarul precedent al automobilului Tudor Sîrbu pentru perioada 23 septembrie 2009-22 iunie 2010.

Prin încheierea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 24 decembrie 2012 a fost admisă cererea reprezentantului pîrîtului Abo Ras Fuad, avocatului Serghei Cebotari.

S-a atras Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule în calitate de copârît în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Șcemeliov Mihail împotriva lui Eremciuc Maxim și Abo Ras Fuad cu privire la repararea prejudiciului (f.d.78-80 vol.I).

Prin încheierea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 10 iunie 2013 a fost scoasă de pe rol cererea de chemare în judecată a lui Șcemeliov Mihail împotriva lui Eremciuc Maxim, Abo Ras Fuad și Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule cu privire la repararea prejudiciului (f.d.118-120 vol.I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2013 a fost admis recursul declarat de Șcemeliov Mihail, s-a casat încheierea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 10 iunie 2013, cu restituirea pricinii pentru examinarea fondului cauzei în Judecătoria Botanica mun.Chișinău, în același complet de judecători (f.d.134-135).

Prin cererea din 03 februarie 2014 reclamantul Șcemeliov Mihail și-a concretizat cerințele din acțiune, solicitând încasarea în mod solidar de la Eremciuc Maxim și Abo Ras Fuad a prejudiciului material (franshiză) în sumă de 2500 lei; a dobânzii de întârziere în sumă de 7470, 98 lei; a prejudiciului moral în sumă de 5 000 lei, precum și a cheltuielilor de judecată în sumă de 6 468,89 lei; încasarea din contul Biroului Național al Asiguratorilor de Autovehicule prejudiciul material în cuantum de 31 326,37 lei (f.d.148-150 vol.I).

Prin hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 21 mai 2014 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea lui Șcemeliov Mihail împotriva lui Abo Ras Fuad și Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule privind încasarea prejudiciului material și moral (f.d.186,193 vol.I).

Împotriva hotărîrii instanței de fond, la data de 21 iunie 2014, a depus apel Șcemeliov Mihail, solicitând casarea hotărîrii contestate și emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii, în sensul invocat.

Prin decizia Curții de Apel din 30 iunie 2015 a fos admis apelul declarat de Șcemeliov Mihail, s-a casat parțial hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 21 mai 2014, în partea respingerii acțiunii privind repararea prejudiciului moral, fiind emisă în această parte o nouă hotărîre, prin care s-a încasat din contul lui Abo Ras Fuad în beneficiul lui Șcemeliov Mihail suma de 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral și cheltuieli de judecată în sumă de 3000 lei.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 16 octombrie 2015 Șcemeliov Mihail a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2015, a hotărîrii Judecătoriei Botanica mun.Chișinău din 21 mai 2014, pronunțînd o hotărîre nouă prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă, să fie încasat de la Abo Ras Fuad a prejudiciului material (franshiză) în sumă de 2500 lei; a prejudiciului moral în sumă de 5 000 lei, să fie încasat din contul Biroului Național al Asiguratorilor de Autovehicule prejudiciul material în cuantum de 31 326,37 lei, precum și cheltuielile de judecată în sumă de 6 468,89 lei și taxa de stat în cuantum de 2373, 25 lei.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, avînd în vedere că proprietarul Eremciuc Maxim n-a încheiat contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudiciul pricinuit de mijlocul de transport și utilizatorul Abo Ras Fuad nu a fost inclus în polița de asigurare, atunci responsabil conform celor expuse mai sus, este Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule.

Astfel, instanțele de judecată respingînd acțiunea, în mod eronat au aplicat prevederile Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006 ”cu privire la asigurarea obligatorie

de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule” și Hotărârea CNPF nr.19/11 din 09 aprilie 2009 ”cu privire la aprobarea Regulamentului privind Fondul de protecție a victimelor străzii”, în vigoare la data producerii accidentului.

În conformitate cu art.439 alin (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art.434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Conform scrisorii de comunicare și copia plicului cu ștampila oficiului poștal anexate la materialele dosarului (f.d.33-34 vol.II) rezultă că, recurentul a făcut cunoștință cu copia deciziei redactate de instanței de apel la data de 23 septembrie 2015, motiv pentru care instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 16 octombrie 2015 este depus în termen, potrivit prevederilor art.434 Cod de Procedură Civilă.

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Tot odată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de recurentul Șcemeliov Mihail poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de recurentul Șcemeliov Mihail în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art.270, art.433 lit.a) și art.440 alin.

(1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Șcemeliov Mihail se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

Judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari